

“Kommunism i Frankrike” av Henri Simon från 1998 är en kort och personlig historia om den franska ‘ultravänsterns’ uppkomst, med rötterna i Socialisme ou Barbarie, som dominerades av Cornelis Castoriadis (aka Paul Cardan, aka Pierre Chaulieu) och som även Henri Simon var medlem av under några år på 1950-talet. De grupper som Simon berättar om är de med direkta rötter i S ou B: ILO, ICO och Echanges et Mouvement, med den förra som uppstod som en brytning med S ou B och där: ”Deltagarna kom från olika bakgrund, anarkister, marxister eller icke-’politiska’ militanter, men sammanlänkade av en stark känsla för klasskampen.”

Henri Simon är idag verksam i det internationella nätverket Echanges et Mouvement, som utkommer med en bulletin på franska, samt med nyhetsbrevet *Dans le monde, une classe en lutte*.

KOMMUNISM I FRANKRIKE

SOCIALISME
OU
BARBARIE,
ICO
&
ECHANGES

HENRI SIMON

för kommunism 2006

för kommunism är ett projekt för spridandet av kommunistisk teori i syfte att vara en del av diskussionen bland militanta arbetare och andra om en revolutionär strategi.

för kommunism representerar inga andra än sig själva, utan är bara en bland många röster i arbetarklassen. Projektet handlar inte om att skola utan för att ge sitt blygsamma bidrag till undanröjandet av ideologiska och praktiska hinder i klasskampen. Det viktigaste medlet för detta är dock arbetarnas självständiga *verkliga* kamp.

För arbetarklassens befrielse – upphävandet av sig själv som klass –, och med det hela mänsklighetens befrielse, behöver vi inget självutnämnt ledarskap i form av (för-) medlande partier eller fackföreningar. För vår befrielse måste vi organisera oss enligt kampens praktiska behov och lita till vår egna kollektiva förmåga; organisering och tillit som skapas i och som ett resultat av kamp. Kommunismen är den verkliga rörelse som upphäver sakernas kapitalistiska tillstånd.

Vad som gäller i nuläget är att som en del i arbetarklassen kämpa tillsammans med våra kamrater som jämlikar. Allt som stärker självtilliten och självaktiviteten, som stärker arbetarna som klass skall stödjas och uppmuntras. Allt som hämmar det samma, som ökar passiviteten och tilltron till auktoriteter i stat, fack och partier måste i alla lägen motarbetas.

Varje steg för den verkliga rörelsen är värt ett dussin program. – Karl Marx, 1875

Kommunismen är inte en doktrin utan en rörelse som springer ur faktum snarare än principer. ... I så måtto som kommunismen är en teori, så är den det teoretiska uttrycket för proletariatets situation i sin kamp och det teoretiska sammanfattandet av villkoren för proletariatets befrielse. – Friedrich Engels, 1847

för kommunism, januari 2006
andra utgåvan
forkommunism@yahoo.se
översättning: PHFK, 2004
Ingen egendomsrätt till översättningen, men ange källan.

Av Henri Simon finns på svenska även: *Några tankar om organisering*, för kommunism 2001; *Den nya rörelsen*, för kommunism 2002; samt *Från Cellatax till Moluineux – ett utbrott av öppet socialt våld*, som publicerades i *riff-raff* nr. 2 hösten 2002.

Av andra deltagare i nätverket finns en sammanfattning av boken *Autonome Klassenkämpfe in England 1945–1972* av Cajo Brendel i *Folkmakt* nr. 25, samt *Den kinesiska revolutionen* av samme författare (Federativs, 1976).

Av *för kommunism* finns även: En revolutionär optimist: Intervju med Martin Glaberman, 2003; Om vårt ursprung, Gilles Dauvé 2005; Staten och kapitalet, Gilles Dauvé 2005; Renegaten Kautsky och hans lärjunge Lenin, Gilles Dauvé 2005; samt Kritik av Situationistiska internationalen, Gilles Dauvé 2005.

månad, med en upplaga på 3000 exemplar. Den distribueras gratis och tycks bli början på en ny grund för kontakt över hela landet igen. Erfarenheterna från de senaste tjugo åren har visat oss i praktiken vad teoretiska diskussioner har visat på pappret: det finns i nuläget ingen plats för någon traditionell organisation, så som många fortfarande vill och önskar. Under tiden är "organisationen" mer av ett nätverk där var och en, och ett fåtal grupper som delar uppfattningen, vid varje tillfälle definierar sitt bidrag i kampen eller i publicistverksamheten och kopplingen till de andra som gör samma sak. Vi tror eller vet inte om det kommer att bli något permanent eller om något nytt kommer att växa fram. Vi menar att i denna viktiga fråga så måste vi följa efter (eftersom vi som arbetare vet exakt vad vi inte vill) och inte gå före, vi måste lära oss och tala om vad vi har förstått men inte lära andra.

januari 1998

Källa: *Red & Black Notes* [http://ca.geocities.com/red_black_ca/]

Kommunism i Frankrike *Socialisme ou Barbarie*, ICO och Echanges

av Henri Simon
1998

Splittringen i *Socialisme ou Barbarie* 1958 handlade om organisation. Efter de Gaulles statskupp i maj 1958 blev det ett starkt inflöde av medlemmar till *Sou B*. Dessa var huvudsakligen studenter som kämpade mot det algeriska kriget på grund av inkallelsen. Antalet medlemmar hoppade snabbt från knappt 20 till över 100. Det organisationsproblem som tidigare nästan ständigt hade diskuterats blev ett praktiskt problem och inte blott teoretiska spekulationer i en sluten cirkel. Detta problem var starkt sammanknutet till en politisk analys med två motstående positioner (denna motsättning kom aldrig fram offentligt i vår tidskrift, men kunde iaktas i våra interbulletiner): å ena sidan den majoritet som, för ett kort tag, följde Chaulieu (Cornelius Castoriadis) i att förutse en arbetarrevolt emot de Gaulles "fascism"; å den andra sidan den minoritet som sa att de Gaulle fanns där för att lösa den franska kapitalismens problem och att få ett slut på det algeriska kriget.

Två månader senare intog Chaulieu denna position, men under vägen lyckades han knuffa ut minoriteten ur gruppen med hjälp av den armé av nya rekryter som "ville slåss" för att bygga den nya organisationen med en traditionell struktur, med tanken att det till slut fanns en basis för en ny utveckling för gruppen. Vi kan se att den "felaktiga" analys som manipulerade "massan" banade väg för partiet. De två föreslagna strukturerna var inte kompatibla:

– den majoritet som följde Chaulieu ville skapa celler som skulle träffas till och från i ett stormöte för att staka ut gruppens politik och välja en politisk ledning som skulle ha som funktion att implementera den antagna politiken. Medlemmarna skulle vara tvungna att försvara majoritetens positioner offentligt och följa dem även som de inte höll med. Åsiktsskiljaktigheter skulle hållas inom gruppen som helhet eller i cellerna.

– minoriteten förespråkade autonoma arbetarceller där alla problem kunde diskuteras, även den generallinje som diskuterats på stormötet. Var och en skulle kunna uttrycka sin egna idé när som helst och med alla medel. Det bör sägas att varken majoriteten eller minoriteten följde vad de förespråkade på pappret.

S ou B var aktiva fram till slutet på det algeriska kriget (1962) och började sedan långsamt att falla tillbaka. Denna tillbakagång började efter *Pouvoir Ouvriers* splittring, då Chaulieu öppet släppte maxismen, och gruppen försvann 1967 efter en fullständigt felaktig politisk hållning om omöjligheten av en generell rörelse i Frankrike.

ILO (Informations Liasons Ouvrieres) bildades av de medlemmar som hade tvingats lämna *S ou B* (främst studenter och intellektuella). För att kunna följa sina idéer så organiserade de regelbundna arbetarmöten med arbetare som hade en militant utom-syndikalistisk verksamhet på sina arbetarplatser. Till en början kallades dessa möten "tvärfabrikskommittén" [*"Inter-factory Committee"*]. Allt eftersom blev dessa möten viktigare än *ILO*-mötena och 1962 försvann *ILO*-gruppen och den andra kommittén omvandlades till *ICO (Informations et Correspondence Ouvrieres)*. *ICO*:s struktur var praktisk snarare än politisk eller teoretisk. På ett sätt var det vad *ILO* drömde om när de splittrades från *S ou B*: de flesta deltagarna på de regelbundna mötena var informella militanter från informella fabriksgrupper. *ICO*-tidningen rapporterade om situationen och kampen i varje fabrik enligt rapporterna på de regelbundna mötena och det rädde någon slags konsensus kring den

autonoma aktiviteten snarare än ett politiskt program. Deltagarna kom från olika bakgrund, anarkister, marxister eller icke-"politiska" militanter, men sammanlänkade av en stark känsla för klasskampen. Intresset för annan kamp i Frankrike och utomlands utvecklades med fler kontakter, och till och från i mer allmänna diskussioner, men gruppen förblev liten fram till 1968, även om den växte långsamt. 1968 kom många personer, igen främst studenter, i kontakt med *ICO*. *ICO* blev en slags federation av smågrupper som fanns kringsspridda över hela landet. Under den 15 dagar långa generalstrejken i maj var alla starkt involverade i kampen på respektive arbetsplats och alla var överens om att inte agera som en grupp som "organiserade arbetarna" utan att uppmuntra autonomi där man befann sig.

Efter 1968 hade *ICO*:s karaktär ändrats fullständigt. Gruppen hade blivit mer av en politisk organisation med hundratals självständiga deltagare. Arbetarna var i minoritet och röstade med fötterna då diskussionerna rörde sig långt bort från deras kamp. Flera tendenser kämpade om att leda *ICO* mot en specifik inriktning och efter fyra år så sprängdes gruppen i flera delar.

En av dessa delar var *Echanges*¹. De var igen annorlunda från vad vi hade sett tidigare. *Echanges* byggdes för att försöka vidmakthålla de täta internationella kontakter som knutits under den föregående perioden i flera europeiska länder (huvudsakligen genom internationella möten). Detta var skälet till att *Echanges* från början hade en engelsk utgåva och var baserad mer i England än Frankrike, och mer på individer i varje land som hölls ihop genom en informell krets av anhängare. Nu efter mer än tjugo år är *Echanges* mer centrerat i Frankrike med ett regelbundet smågruppsmöte huvudsakligen för att diskutera politik i allmänhet, kampen och bulletinens innehåll. För två år sedan (1996, ö.a.) startade vi efter ett förslag från en amerikansk kamrat en mindre nyhetsbulletin² som kommer ut varannan

¹ *Echanges et Mouvement* [http://www.mondialisme.org/rubrique.php3?id_rubrique=3] Se Simon, *Den nya rörelsen*, för kommunism 2002

² *Dans le monde, une classe en lutte* [http://www.mondialisme.org/rubrique.php3?id_rubrique=4]